

ΑΓΙΑΣΘΗΤΩ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΟΥ

Πόσο δύσκολα μπορούμε να πιάσουμε τό όρισμένων φράσεων πού τίς έπαναλαμβάνουμε συχνά! Τό όνομα του Θεού είναι άγιο και τό ξέρουμε όλοι. Τώρα πώς μπορούμε έμείς προσωπικά να αγιάσουμε τό όνομα του Θεού, αυτό είναι λίγο δύσκολο να τό έρμηνεύσουμε.

Γιά να φτάσει κάποιος να προσεύχεται και να ζητά από την καρδιά του να αγιαστεί τό όνομά του Θεού θά πρέπει να έχει προηγουμένως καταλάβει ότι σκοπός της κάθε μέρας μας δεώ είναι να περνάμε καλά, βολικά, ευχάριστα, αλλά κάτι πολύ πιο σπουδαίο. Να ζήσουμε για τό Θεό, να υπηρετήσουμε τά σχέδιά του, να κάνουμε τό θέλημά του.

Αγιασθήτω τό όνομά σου. Είναι κάτι πού δεν μπορεί να γίνει όταν ζεις για τον εαυτό σου και τίς επιθυμίες σου. Γιά να μπορέσεις να πεις αγιασθήτω τό όνομά σου γνήσια και αληθινά, θά πρέπει να περάσεις από πολλά προηγούμενα στάδια. Θα αγιαστεί τό όνομα του Κυρίου στη ζωή σου, όταν θά βρεις τή δύναμη να ζητήσεις συγνώμη ενώ δε φταίς. Θα αγιαστεί τό όνομα του Κυρίου όταν για τήν αγάπη Του χάσεις, θυσιάσεις, ζημιωθείς. Αγιάζεται τό όνομα του Κυρίου, όταν δεν απαντάς όταν σε προκαλούνε, όταν χαμογελάς.

Ο άνθρωπος πού θά πει αγιασθήτω τό όνομά σου μέ πόθο αληθινό είναι άπόκτημα του ουρανού. Είναι από τώρα στον ουρανό. Έχει ευθύνη μεγάλη αλλά και τιμή μεγάλη. Η ψυχή πού λαχταρά να αγιάζεται ο Πατέρας Θεός δι' αυτής, είναι μεγάλη δόξα για τό Θεό, και μεγάλη ήττα για τό διάβολο. Ο Θεός αγιάζεται με κάθε τρόπο της ζωής μας.

Αγιασθήτω τό όνομά σου, με τό ντύσιμό μου, τήν εμφάνισή μου.

Ἁγιασθήτω μέ τό χρόνο μου, τήν υἰγεία μου, τήν οἰκογένειά μου.

Ἁγιασθήτω μέ τά λεφτά μου, μέ τά ἀγαθά πού μου χαρίζει ὁ Θεός.

Ἁγιασθήτω μέ τή δουλειά μου, μέ τήν ἐπιστήμη μου.

Ἁγιασθήτω μέ κάθε πτυχή τῆς ζωῆς μου.

Ἀνοίγω τήν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ μου γιά νά φύγω καί λέω: «ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου». Μπαίνω στό γραφεῖο μου καί λέω: «ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου». Ὅταν τό λέει ἡ ψυχή μου ὄχι τυπικά ἀλλά σάν πόθο δυνατό, σάν κάτι πού τό θέλει ἡ καρδιά μου, τότε ὁ Θεός δοξάζεται στή ζωή μου, τότε τό «ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου», δέν εἶναι μιά τυπική ὑπόσχεση, ἀλλά μιά πραγματικότητα πού τή ζῶ.

Ἀλλά πρῖν τό πούμε καί τό εὐχηθοῦμε στήν προσευχή μας, ὑπάρχει κάτι πιό σοβαρό πού πρέπει νά ἀπαντήσουμε. Εἶσαι ἔτοιμος νά πληρώσεις τό κόστος αὐτοῦ τοῦ «ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου»; Εἶσαι ἔτοιμος νά τό πληρώσεις μέ τήν προσωπική σου ζωή χάνοντας, ὑποφέροντας, ὑπομένοντας; Θά ἔλεγες «ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου», ἂν ἤξερες πώς θά σοῦ γυρίσουν τίς πλάτες, θά ἔμενες διωγμένος, μόνος, παραξηγημένος; Θά τό ἔλεγες ἂν ἤξερες ὅτι θά σέ καλέσει ὁ Κύριος νά σηκώσεις τό βάρος, τό κόστος αὐτῆς τῆς ζωῆς, θυσιάζοντας ἀγάπες καί ὄνειρα, καί προσωπικές σου ἐπιτυχίες; Θά τό ἔλεγες ἂν σέ καλοῦσε ὁ Κύριος νά ἀναλωθεῖς, νά λιώσεις γιά νά δοξαστεῖ Ἐκεῖνος; Μόνο μέ αὐτές τίς προϋποθέσεις θά μπορέσει ὁ πιστός νά ἀγιάσει τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Θεός ποτέ δέν θά θελήσει νά ἁγιασθεῖ ἀπό ἀνθρώπους πού ἔχουν μοιρασμένη τήν καρδιά τους, ποτέ δέν θά δεχτεῖ νά συγκατοικήσει ἀνάμεσα στά εἰδωλά μας, στίς ἐπιθυμίες μας. Οὔτε μπορεῖ νά ἁγιαστεῖ μέ μοιρασμένες καρδιές πού εἶναι ἔτοιμες νά συμβιβάστωυν μέ τόν κόσμο, μέ τό διάβολο.

Π.Π.